

křehky pose

2016-XVII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„A ukázaly se jim, jakoby ohnivé jazyky na každém z nich spočinul jeden“, píše evangelista Lukáš ve Skutcích apoštolských. To bylo na počátku církve a tak je to dosud. Společenství, kde na každém spočívá něco z nebeského plamene. Na každém! Kéž bych si to zapamatoval provždy. Kdykoli propadnu pocitu, že „je to na mě“, jsem prázdný, poznám brzy, že nemám, co bych dal. Ale stačí se dívat pozorněji a spatřím plaménky, díky nimž si uvědomím, že i ve mně něco doutná. Vždyť Duch věje, kam chce a církve není náš „byznys“.

A tak se chci podělit o dva svatodušní zážitky s plaménky. Rodiče Terezky od našeho Daniela mě pozvali na svatodušní pouť do Křtin. Pout' pořádala římskokatolická farnost v Jednově a já jsem moc nevěděl, co od toho mám čekat. Vyráželo se brzy ráno,

zataženo, zima, před námi čtyřicet kilometrů pěšky, já, evangelický farář, se skupinou mladých lidí z tradiční moravské farnosti. Moje rozpaky se rozplynuly ještě dřív, než mračno na nebi. Povíдалo se docela prostě o všedních věcech nebo se mlčelo, jak kdo chtěl, při jídle se lidé dělili o své zásoby.

Vše bylo přirozené, i ta modlitební zastavení. Silným zážitkem byla pro mě liturgie během chůze – asi půlhodinová modlitba ze známých textů za ostré chůze. To už svítilo slunce a stíny oblak se míhaly po sytě zelené louce. Na konci ve Křtinách bohoslužby, na tradičního evangelíka přeci jen příliš triumfální, v lidové atmosféře. Ale vrátil jsem se domů a cítil se dobře. Byl jsem tak nějak součástí celého dne, cítil jsem se přijatý.

O víkendu u nás pobývala Sakura Itoh, japonská houslistka.

Velice jemná a skromná bytost. Usmívala se, za všechno děkovala, stále všem dávala přednost – ve dveřích, při jídle, při nastupování do auta... Když se rozehrávala, šla by i do sklepa, jen aby nikoho nerušila... Z celého jejího jednání vyzářoval respekt a úcta k druhým. Neupozorňovala na sebe a právě tím celou rodinu okamžitě získala (včetně našeho psa). Vzpomněl jsem si na písničku Marka Ebena Přišel čas holin, která vyjadřuje, jak naše společnost hrubne. Kdoví, který čert nám nakukal, že musíme být sebevědomí, mít silné ego, být asertivní, rázní, nic si nedat líbit a hlavně se nedat. Je to skutečně tak, že duše hrubne materialismem a naše společnost je díky tomu velmi nemocná. V blízkosti Sakury jsem si uvědomil, že jemnost, skromnost a respekt vůči druhému jsou možné a že je v tom dob-

ře. A že to dokonce lidem sluší (dámy jsou krásnější a pánové laskavější).

Na závěr děkuji za všechny plaménky, které jsem mohl zaznamenat během administrace olomouckého sboru. Přál bych vám, abyste na to nikdy nezapomněli, že „ohnivý jazyk“ spočinul na každém z vás. Farář, pastýř, kazatel, teolog má důležitou úlohu a přeji budoucímu faráři a vám, abyste spolu dobře vycházeli a podepírali se. Přece však budoucnost církve nezáleží na farářích (zdá se mi, že v naší církvi na faráře příliš vsázíme, příliš je hodnotíme). Všichni jsme jen křehké nádoby a máme své stíny. Budoucnost církve je závislá toliko na působení Božího ducha. A ten byl přece vylit a dán do srdcí a vane, kam chce. Tak ho jen nechat plápolat.

Jan Jun

Slovo šéfredaktora

Krásné květnové svatodušní svátky jsou za námi, před námi červen – poslední měsíc před prázdninami. A také, doufejme, poslední měsíc, kdy je náš sbor bez faráře.

Měsíce bez stálého kazatele, během nich jsme slavili svátky Narození Pána Ježíše Krista i svátky jeho smrti na kříži a slavného Vzkříšení, Nanebevzetí a nakonec i Sslání Ducha svatého. Neopustil nás Bůh Otec, ani naše církev. Na kazatelně se střídali faráři z blízka i z daleka, diakoni, laičtí kazatelé i presbyteri. Ani jednu neděli jsme nezůstali bez Božího slova.

Měli jsme tu také hosty – naše přátele z Athens. Konala se setkání mládeže, přednášky, koncerty a další sborové akce. Výroč-

ní sborové shromáždění, jakož i řada nedělních bohoslužeb, sborové dny....

Především nám ale ve všem pomáhal náš administrátor, bratr farář Jan Jun z Prostějova, který se také podílel na práci staršovstva, na práci mládeže a Seniorského klubu, a celkově na životě sboru, vedl přípravu konfirmandů, za což mu patří náš velký dík.

Před námi je teď nejen Noc kostelů 2016. Čeká nás dokončení rekonstrukce fary a závěrečná příprava bytu pro našeho nového faráře Jana Lukáše. Čeká nás také jeho přivítání a společné sžívání. Těšíme se a zároveň prosíme Boha Otce o požehnání pro nové začátky.

Ivana Jenišťová

01. 06. středa	18.00	Dobry večer s KEA	
	20.00	Sešlost u Jurečků	
03. 06. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	17.15	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
05. 06. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Josef Hromádka</i>
06. 06. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
08. 06. středa	09.30	Maminky s dětmi	
09. 06. čtvrtek	09.15	Seniorský klub	
10. 06. pátek	18.-24.00	NOC KOSTELŮ	
12. 06. neděle	09.00	bohoslužby - křty	<i>Jan Jun</i>
	13.00	bohoslužby	DD Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
14. 06. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
17. 06. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	17.15	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
19. 06. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Vlastislav Stejskal</i>
21. 06. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
22. 06. středa	09.30	Maminky s dětmi	
23. 06. čtvrtek	13.45	Seniorský klub	
24. 06. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
26. 06. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Ondřej Bláha</i>
28. 06. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	

setkání VŠ mládeže – podle domluvy

Zpráva z květnové schůze staršovstva

Úvodní pobožnost připravila s. Věra Schnaubeltová, vybrala úvahu na text o cestě do Emauz a setkání učedníků se vzkříšeným Ježíšem, příběh o zmatku, slepotě a postupném odhalování.

Zápis z dubnové schůze byl schválen bez připomínek.

1. Přípravoval se harmonogram pro nejbližší období, z toho, co ještě do vydání Posla neproběhlo, vybíráme:

- 29. 5. káže br. f. A. Wrana
- 10. 6. pátek - Noc kostelů – nebude konfirmační příprava ani schůzka mládeže – staršovstvo se následně věnovalo celkové přípravě této každoročně významné akce.

2. Staršovstvo diskutovalo návrh dopisu s informacemi o opravě fary.

3. Tiskárna: byl odsouhlasen nákup 2 součástí nutných pro zprovoznění současné tiskárny (871 Kč). Nákup nové tiskárny bude odložen po ukončení stavebních prací. Předběžně je vybrán typ nové tiskárny, pokud se nepodaří najít výhodnější nabídku.

4. Náklady:

a) pronájem bytu

Rekonstrukce postupuje dobře, měla by se vejít do 80–90 tisíc, včetně překachličkování WC. Přetrvává pozitivní dojem z nájemců. Připravuje se seznam prací, které budou zaříšovat jako správci.

b) pronájem pozemků

Dostali jsme nabídku úpravy smlouvy o pronájmu pozemků od ZD Unčovice – zvýšení částky v náš prospěch.

5. Technická komise – br. Marek Vraj informoval staršovstvo o průběhu a stavu rekonstrukce fary.

6. Úprava za farou – padl návrh pokácet poslední tují. Prostor bude možné využít po bo-

hoslužbách k posezení. Čtvrtek – den pro partnerské dvojice (Letohrad, Ratiboř, Olomouc), Mark Harper o hospodaření církve. Pátek – odjezd „našich“ Američanů. V pondělí závěr s diskuzí ve skupinách.

7. Různé:

a) žádost sousední školky – 12. 5. pro besídku žádají o pronájem sálu v případě špatného počasí (přibližně od 16 hod). Jsme jako sbor pozvaní.

b) svázat Posla jako kroniku sboru – ročník 2008 není kompletní (4, 5, 6, 9, 12), bude zveřejněna výzva, zda má někdo k dispozici

c) 29. 5. M. Barot bude mít bohoslužby v Jindřichově Hradci jako závěr studia laického kazatele (13. 4. složil zkoušky na SR). Br. senior bude se zástupcem sboru komunikovat další postup ohledně ordinace. N. Batlová zkoušku odložila, příští termín je v jednání.

d) k partnerství se sborem Athens – je zájem z řad naší mládeže tam jet a zúčastnit se programu s mládeží. V Athens mají zájem, aby někdo z Olomouce přijel k nim. V případě cest je vhodná koordinace návštěv i s termíny za celý sbor.

e) kříž na věži – díky br. J. Bartuškoví vše připraveno (projekt se statickým posouzením projednáván s hasiči), poté bude projednáváno stavební povolení, pak se uskuteční realizace montáže.

f) výtah – k proškolení některý pátek v 17 hod: P. Sťahel, M. Vraj, J. Vraj a D. Batla.

8. Finanční záležitosti k nahlédnutí u Br. Vraje.

Staršovstvo ukončilo schůzi v 21:20 písní EZ 379 (Stvoř srdce čisté, Bože, mi), modlitbou a modlitbou Páně.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové zpracovala Jana Vrajová

4. 6. Danuše Mačáková	18. 6. Zdeňka Valouchová
5. 6. Vladimíra Bromová	19. 6. Libuše Jakšičová
7. 6. Jitka Slouková	19. 6. Ondřej Sívek
8. 6. Milada Smýkalová	21. 6. Alena Děkaníková
8. 6. Zdeněk Stránský	22. 6. Věra Krejčí
12. 6. Eva Svobodová	25. 6. Zdeněk Raška
13. 6. Zdeněk Šebesta	26. 6. Emilie Chaloupková
14. 6. Květa Láhnerová	27. 6. Jaroslav Hojný
15. 6. Libuše Išková	27. 6. Olga Mikulecká
15. 6. Ladislav Jalůvka	27. 6. Jiřina Slavíčková
16. 6. Adéla Sťahelová	30. 6. Jana Hojná

Úmrtí

Rozloučili jsme se: 5. 5. s Marií Rajnohovou (83 let)

**Mám za co děkovat, říká sestra Eva Blažková
Rozhovor při diamantové svatbě**

Nedávno jsme poprvé v našem sboru děkovali Pánu Bohu, že se manželé Eva a Mirek Blažkovi dožili diamantové svatby. Prožít spolu 60 let v radostech i zklamáních je velkým příkladem i darem nejen pro manžele Blažkovy, ale i pro jejich děti, vnuky, i celý náš sbor.

Položila jsem zkušené manželce Evě pár otázek. Přečtěte si, co bylo pro jejich vztah to nejdůležitější a jak společný život zvládali.

Jak jste spolu začínali, a proč právě Mirek?

Mirek nebyl ten, u kterého by mi na první pohled srdce zabušilo, ale ten který se mi líbil – nepřišel. Mirek přišel s prosbou, abych mu psala po dobu jeho vojenské služby. Dělal jsem si poznámky při kázáních br. faráře Hlaváče a dva roky jsem mu psala, co bratr farář kázal. Pak, když přišel z vojny, jel přímo k nám. Jako vyučený ... mi-

str začal pracovat v Šumperku. Na sobotu a neděli k nám jezdil. Vždy když jsem ho vyprovázela k vlaku, pod stromem na nádraží jsme se spolu loučili modlitbou. Ještě před svatbou jsem se svěřovala mamince, že ho asi nemám tak ráda, jak bych měla, že si nebudeme mít co říct. Ale maminka mi dala radu: „Láska lásku rodí, ale hněvy škodí srdečku.“

Na které období společného života nejraději vzpomínáš?

Nejkrásnější období přišlo, když se nám po pětiletém manželství narodil syn Jan, přijímala jsem ho jako matka Samuela – vyprošené dítě. A pak i další.

Co bys po těch zkušenostech udělala dnes jinak?

Po 60letém manželství se už nic jinak nedá, dobré je vždy spoléhat na Boží pomoc.

Co bys doporučila všem mladým, kteří si hledají partnery pro společný život?

Jestliže se spolu nemůžete modlit, neberte se! Jen na společné cestě s Ním je možné manželství prožít a přežít.

Která písnička (nebo verš) Tě v životě provázela?

Písničky mě provázely stále a s nimi radost a nový začátek. Otázka – proč? Když jsem šla na operaci, měla jsem strach. Nejsem žádný hrdina, i když jsem od mládí znala Boží lásku a věděla, že Pán Bůh je síla má a ochrana má, když jsem šla do kopce k nemocnici, zdálo se mi to moc zlé. Proč zrovna já, co když je to zhoubné? A tu mi přišel na pomoc můj Pán. Najednou jsem znovu viděla, jak mnohem těžší kříž nesl do kopce za mne On bez viny, jen z lásky k nám. V duchu jsem volala: Pane, odpusť mi, použij si mne, ať Tě mohu vyznat. Po všechny večery jsem mohla zpívat Ovečkou už Páně jsem, Večerní když zvony znějí, Má Pán Ježíš, má mne rád a další. A dveře se otvíraly na chodbu... Jedna paní mi děkovala – jaká to pro ni byla posila před operací. Než jsem odcházela, na jednom pokoji jsem podávala mísu, čaj a tak, a taková zamračená paní se ptala: Proč vy to všechno děláte? Cítila jsem – teď to musím vyznat: Víte, mně bylo tolik pomoci. Pán Ježíš chrání mé děti doma a já už zas mohu běhat. – Mlčte, nemluvte mi nic o tom jménu, kdyby opravdu byl, nemohl by se dívat na to, co jsem prožila.

Jsem židovka. Z celé rodiny jsem zůstala sama...

Jasně jsem cítila Ducha, který mi diktoval, co mám říci. Jak jsem šťastná, že mohu poznat dceru vyvoleného národa, toho národa, ze kterého nám pohanům přišla spása. On jediný může potěšit i ji...

A v manželství jsem taky nebyla vždy vítěz. Jednou jsem si Pánu Bohu v pláči stěžovala, že už to nevydržím, že muž už mě nemá rád... Zase mě zastavila písnička: Když pak naše milování zeslabil by světa mráz, prostě, lkejte bez přestání, ať je Ježíš vzpruží zas (je to Zienendorfova Srdece k srdci).

Je důležité odpouštět, nebo řešit vše hned – na rovinu?

Odpouštět je důležité. Pán Bůh stvořil ženu ku pomoci muži, ale ne jako otrokyni. V motlitbě když On nás slyší, ukáže nám, kde jsme chybovaly, a že před Jeho tváří jsme hříšníci oba.

Máš za co děkovat?

Mám za co děkovat. Můj muž mě nikdy nepodrazil. Nikdy nejsem sama, Pán Ježíš Kristus je Pánem nás obou. On umí obnovit i tu bolavou lásku. On umí i to všelijak rozbité manželství uzdravit. ***Bud' Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal, smrt již nemá práva, vítěz Tys a král.***

Za rozhovor poděkovala RV

Svatodušní pondělí - Moc působení Ducha Božího můžeme cítit i my

Ezechiel 37, 1 –

O svátku Nanebevstoupení Páně si církev připomínala, že Ježíš, Syn člověka, neodešel ze země, aby nám navždy zmizel v Bohu. Naopak: on je nebem, které se vyklonilo k nám, aby se dotklo země, aby se dotklo člověka – aby tak mezi nebem a zemí vznikl stálý dotyk a stálý kontakt. On, svrchovaný Pán, je na Boží pravici, ale to neznamená, že by byl pryč, od nás nenávratně oddělen a izolován. A zvěst Svato-dušních svátků nám potvrzuje: Ježíš spojuje navždy a nerozlučně nebe se zemí svým Duchem, kterého u Otce pro své učedníky vyprosil. Tento Duch nám jeho blízkost zpřítomňuje, vede k víře, naplňuje lidská srdce odvahou a radostí, proměňuje a činí nové věci.

Moc působení Ducha Božího dal Hospodin zahlédnout zvláštním obrazem už starozákonnímu proroku Ezechieli, jak jsme o tom četli v 37. kapitole jeho proroctví. Tento prorok žil se svým lidem v babylonském zajetí. V beznadějně situaci vysídlelců, zbavených své náboženské i národní identity. Naděje na návrat do vlasti, na obnovu chrámu a bohoslužby rok od roku slábly a pocity vyhnanců odpovídaly prorokovu vidění: pláň, (v kral. překladu údolí), plná suchých kostí. Pohozené lidské kosti, tedy kosti, které nebyly pohřbené, a tak podle Abrahámovské tradice nemohly být připojené k svému lidu. Tím ztratily příslušnost věčného obecnství a neměly žádnou naději na obživení. „Hle, říkají: naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni,“ tak to čteme v našem textu. Na naší situaci už se nic nemůže změnit, už to půjde jenom k horšímu. Toto konstatování zdaleka není jen vyznáním dávných babylonských zajatců. Kolikrát už zněl dějinami lidstva, i dějinami našeho národa, takový nářek. A neozývá se často podobný pesimistický, poráženecký tón i v naší současnosti – církevní, sborové, politické, osobní? Ezechielo-

vo vidění přináší do každé situace malomyslnosti a beznaděje nadějnou svatodušní zvěst:

S prorokem, sevřeným neutěšenou realitou, začíná rozhovor Bůh. Dokud zní jen naše lidské stesky, dokud hovoříme jen a jen my sami, Bůh mlčí. Když ale pokorně zmlkne před svým Pánem, pak se může dostat ke slovu On sám. Rozhovor s Ezechielem začíná otázkou: „Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?“ – „Proč se mně na to, Bože, ptáš? Takhle vysušené kosti mohou přece už jen ztrouchnivět na prach!“ – to bylo asi první, co Ezechieli proběhlo myslí. Ale Bůh – a to je začátek působení jeho Ducha – v něm vzbudil důvěru a naději navzdory vnějším okolnostem. Proto jeho odpověď není striktně odmítavá, ale nechává v ní prostor pro Boží jednání: „Panovníku Hospodine, ty to víš!“ Boží Duch probouzí v člověku víru v Boží moc, udržuje a posiluje naději. Duch svatý brání duchu poraženectví, zatrpklosti, otrávenosti, zoufalství a beznaděje. Učí vidět na hranicích našich lidských možností Boží příležitost. „Když Duch Boží zavěje, vstane z mrtvých naděje“ zpívá se v písňovém zpracování Ezechielova vidění.

Ale nelze zůstat jen u probuzené naděje, u odevzdaného „ty víš“, nebo „Pánu Bohu poručeno“. Duch svatý – a to je druhé jeho působení při člověku, probouzí k aktivitě, práci, činnosti. Ezechiel slyší Boží výzvu: „Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo.“ Nespokoj se, člověče, se situací jaká je. Když Duch Boží v tobě probudil víru a naději, tak prorokuj – vyřizuj Boží slovo a Jeho vůli i tam, ba právě tam, kde se zdánlivě nic neděje. Dosvědčuj lidem jeho lásku, milosrdenství, smilování a odpuštění. Využívej dary, které ti Pán Bůh svěřil. K jeho oslavě a lidem k užítku.

Když prorok poslechl a začal ve jménu Božím prorokovat, něco se začalo dít. V údolí

mrtvolného ticha se ozval hluk, kosti se přibližovaly jedna k druhé. Prorok viděl, jak je najednou pokryly šlachy a svaly, jak se potáhly kůží. Z vyschlých, rozházených kostí se stávají jednotlivé části organismu, je navráceno k původnímu účelu to, co k sobě patří. Jsou to však zatím jen mrtvá ležící těla. „Avšak duch v nich ještě nebyl,“ čteme. Co jsou platné bezvládné ruce, které nemohou pracovat, pohladit, podepřít - nohy, které nepovstanou k chůzi, ústa, která nemluví?

A tak Ezechiel slyší další Boží výzvu: „Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí.“ Prorokuj dál. Nenech se ukolébat tím, že se něco stalo. Ještě tu není život! Boží dílo není záležitostí jediného okamžiku, chvilkového rozhodnutí či nadšení, které rychle vyprchá. Je to dílo dlouhodobé vytrvalé věrnosti a proseb o Ducha sv., dílo trpělivého, nadějného očekávání. To platí nejen pro kazatele a zvěstovatele Božího slova, ale i pro každého z nás, kterého Pán Bůh povolává k prorocké službě v našich rodinách, ve sboru, v zaměstnání. Tam, kde se zvěstuje Boží slovo, tam jsou lidé také navraceni ke svému původnímu určení – společenství člověka s Bohem. Je krásné a nadějně, že jednotlivé části těla přinášejí svoji různorodost – ať už je to práce, myšlenky, nápady, tvořivost, organizace. To všechno se dostává k sobě, aby tvořilo jednotu sborového společenství. Ale teprve když je tato různost prostoupena a naplněna Duchem Božím, stane se živým, jednotným, fungujícím organismem. V něm je každý orgán na svém místě a svoji funkci používá ochotně a rád k Boží cti a slávě!

„Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko.“ Mocná síla Božího Ducha – neuchopitelného a nemanipulovatelného, přicházejícího

„ode čtyř větrů“ ze všech světových stran, a svobodně zasahujícího kamkoli, kdykoli a kohokoli, tato síla zformovala „převelmi veliké vojsko“ (v kral. překladu zástup). Nebyl to však zástup válečných invalidů, opírajících se o berle, ale zástup Božím Duchem na nohy postavených bojovníků! Síla Božího Ducha má sílu vojska. Duch Babylona, který dusil radost a svobodu srdce a umrtvoval naději, je vytlačen Duchem Utěшитelem, Duchem pravdy a svobody, Duchem království Božího.

Ezechiel se nedožil naplnění svého vidění. Probudil však ve svém pokořeném národě naději Boží budoucnosti. Uskutečnila se jinak, než si možná prorok představoval. Jinak přišel i očekávaný Mesiáš. Bez vojska, které by přemohlo nepřátele a nastolilo jeho vládu. Bez zázraku, který by ho ušetřil utrpení postupné smrti na kříži mezi zločinci. Bezmocně umírá Ježíš, bezmocně tomu přihlíží jeho věrní. Pán Bůh je však při díle. A nedělní velikonoční ráno přinese do beznaděje suchých kostí definitivní proměnu. „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen!“ Až tady dochází k nejvlastnějšímu naplnění Božího zaslíbení: „Hle, já otevířu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide.“ Vyvedu vás jednou provždy. A abyste s tím mohli počítat a z této naděje žít, zůstane s vámi na zemi můj Duch. Duch, který vede ze zajetí ke svobodě, z beznaděje k nové budoucnosti, z pokoření k vítězství, z unavené, ospalé letargie k radostné službě, ze smrti k životu. A jakby také ne! Vždyť je to Duch Toho, který nad vším zlým, které nás svírá, nad naším hříchem i nad tím posledním nepřítelem – smrtí, zvítězil jednou provždy! Aleluja!

Jana Hojná

Den Diakonie

Letošní Svatodušní neděle určila naše církve jako Den pro Diakonii. Chce tím vyjádřit, že církev není jen církví slova, ale také konkrétních činů. V různých střediscích Diakonie probíhají společné akce se sbory ČCE. Vzhledem k tomu, že naše partnerské středisko je asi 70 km daleko, jsou podobné akce pro nás poněkud složitější. Svou sounáležitost ale můžeme vyjádřit nejen uspořádáním sbírky, která je ve prospěch středisek Diakonie, ale také můžeme podporovat Diakonii ve svých modlitbách. Ty

mohou snadno překonat velké vzdálenosti. Tento den také můžeme využít k poděkování. Poděkování Noemi Batlové, člence našeho sboru, která vytrvale jezdí do Diakonie Rýmařov.

Současně s oficiálním partnerstvím s Diakonií Rýmařov má náš sbor též neoficiální partnerství s Domovy seniorů Hrubá Voda a Chválkovice, kde se konají bohoslužby pravidelně již 25 let. Je třeba poděkovat mnoha lidem, kteří se na tomto partnerství dlouhodobě podílejí. V tuto chvíli chci zmínit jen dvě jména farářů a dvě jména laiků. Za faráře je to Jan Nohavica, který s bohoslužbami v domovech začínal a sestra farářka Jana Rumlová, zatím poslední z řady farářů, kteří se této službě věnovali. Za laiky bych ještě rád zmínil sestru Evu Blažkovou, která byla na počátku partnerství a sestru Milušku Kuropatovou, která je nejstarší z týmu, který tam jezdí dnes. Děkuji, že tuto práci podporujete finančně i v modlitbách.

Luba Vraj

Děti s J. Junem
– v páteční
biblické hodině
pro děti a při
bohoslužbách

Návštěva z Athens i Partnerská konference se pravdu konaly

V dubnovém Poslu jsme ohlašovali **návštěvu čtyř zástupců našeho partnerského sboru z Athens**. Přijeli a od pátku 15. 4. tu během čtyř dnů pobýli v rodinách, prošli se po Olomouci, byli jsme v muzeu kočárů v Čechách pod Kosířem, v divadle. Hosté s námi absolvovali i nabitý program sborového dne, bohoslužby, přednášku o českých vesnicích v Rumunsku, sborovou besedu i odpolední koncert skupiny P.O.T.R.K. z Orlové. Naše tradiční polévky jim chutnaly.

Jako první krok plynulého pokračování partnerství jsme s bratrem kurátorem pozvali na pondělní pracovně přátelský oběd do Konviktu našeho budoucího faráře Jana Lukáše. Oba faráři, Mark Harper i Jan Lukáš, se při obědě živě bavili, a i když jsme na druhém konci stolu neslyšeli o čem, jejich budoucí spolupráce vypadala nadějně. Tímto také br. Janu Lukášovi děkujeme, že naše pozvání přijal.

V úterý ráno jsme odjeli do Prahy na konferenci. Pro mne konference začala už o několik měsíců dříve na pražských **setkáních**

americké pracovní skupiny, kde jsme připravovali to, co se teď zdá přirozené, a samozřejmě, počínaje koncepcí, názvem (SHARING TOGETHER – sdílení), strukturou programu – od **TEOLOGICKÝCH ZÁKLADŮ**, přes pionýrské **POČÁTKY PARTNERSTVÍ** k tomu, **CO SE POVEDLO**, až po **HOSPODAŘENÍ SBORU** a **FUNDRAISING**. To všechno nevypadne jen tak z rukávu, bojovali jsme s tabulkami, nápady, obsazením jednotlivých referátů, určením moderátorů.

Nesmírně se mi líbila **přednáška Petra Slámy** o tom, co mají obě denominace společné a jaká rizika tyto rysy v sobě mohou skrývat. Např. vybírám jednu ze 7 charakteristik: obě denominace sdílí např. důraz na **KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ**. My protestanti bereme tuto hodnotu velmi vážně. Mohla by však sklouznout do „klubového života“, do převahy kultury. Nejdůležitější je ale **setkávání před Boží tváří**. Tímto způsobem se Petr Sláma díval i na ostatní společné rysy: **MILOST BOŽÍ, SVOBODA, NEZPODOBŇOVÁNÍ BOHA, ODPOVĚDNOST ZA SVĚT, STŘEŽENÍ REFORMAČNÍHO ODKAZU**.

Mark Douglas z Columbijského Teologického semináře, mluvil o svých cestách se skupinami studentů, kterým chce vždy ukázat, že ne všechno je stejné jako v Americe a že je potřeba do hloubky porozumět a naučit se komunikovat s lidmi, kteří žijí docela jinde a ve zcela jiných podmínkách.

Dva faráři: Mark Harper (Athens), Jan Lukáš (od 1. 7. 2016 Olomouc)

Za **nejstarší partnerství** mluvili Betty Mc Ginnis, Pavel Ruml a Jan Sláma. V době zhruba pře 15 lety znamenalo partnerství mj. i brigádnickou pomoc mladých Američanů, např. v Kloboukách u Brna nebo při stavbě nového kostela v Letohradě.

Protože čas byl omezený, z asi 8 přihlášených partnerských dvojic byly vybrány k **samostatnému vystoupení původně tři** (Letohrad, Olomouc, Ratibor). K nim se pak připojil ještě Vsetín. Čím jsme se lišili? Na rozdíl od Olomouce jinde dávají víc důraz na formální náležitosti – uzavřenou, časově omezenou a podepsanou smlouvu apod. Nám se zdá, že to jde i bez toho, ale možná bychom o tom také měli přemýšlet.

V **našem příspěvku** jsme uvedli, že přes důraz, který se klade na výbory či pracovní skupiny, je známo, že práce většinou spočívá na jednotlivcích. Tak tomu bývá, ale právě proto považujeme za důležité, aby byl celý sbor nejen o všem informován, ale také aby se co nejvíce členů co nejvíce aktivit zúčastnilo. To jsme „objevili“ např. při našem mezigeneračním English campu, kdy bylo vždy přes 50 členů sboru celý týden spolu, což se při jiných příležitostech nestává. A tak nešlo jen o angličtinu, ale i o posílení sborového společenství. I Američani cítili něco podobného ve vztazích ve své skupině. – To bylo umocněno i výrazným použitím zpěvu, o kterém promluvila Linda, i veselým zakončením při „olomoucké kavárně“, kde, jak zdůraznila Becky, všichni byli ochotni předvést, co uměli. Sue pak měla vynikající prezentaci časového vývoje partnerství Athens-Olomouc.

O vážném programu by se dalo napsat ještě víc, ale nechtěli jsme, aby účastníci jen seděli a poslouchali, případně diskutovali. Když se jede přes moře, tak chci také něco vidět – **z města, z kultury, pobavit se s ostatními**, a tak jsme program i trochu odlehčili. Prošli jsme se „reformační“ Prahou, do kte-

ré průvodkyně zahrnula i trpytnou Kafkovu hlavu od Davida Černého, snad proto, že také David Černý „reformuje“ umění. Bylo krásné, že jsme mohli navštívit Mozartovu operu Don Giovanni ve Stavovském (původně Nosticově) divadle, kde tato opera měla v říjnu 1787 světovou premiéru za účasti skladatele. Jak víme i od „našich“ Američanů, velmi se zajímají o to, jak to u nás skutečně vypadalo za komunismu, a tak jsme účastníkům promítli krátce po natočení zakázaný film „Všichni dobří rodáci“ o smutné historii kolektivizace zemědělství. Snad aspoň trochu pochopili, jak lze zničit zemědělství, když zničíte lidi, kteří zemědělství uměli.

K tzv. kulturnímu programu měla patřit i **zábavná hodina češtiny**. Ta mi dala asi víc práce a přemýšlení než povídání o našem partnerství. Tam mi bylo celkem jasné, o čem budu mluvit, co je ale na češtině tak zábavného? Tak jen pro oživení: „Výkladu“ o častém používání negativní otázky v češtině jsem předřadila úvahu o „ozdravném“ působení vtipů za totality a ilustrovala to najednou geniálním vtipu:

V obchodě:

Pán: Paní, nemáte klobouky?

Prodavačka: Ne, my nemáme boty, klobouky nemají vedle.

Nechala jsem milé Američany hádat, co ten vtip znamená. Mlčeli. Pak se přihlásil jeden, už nevím, jestli původem z NDR, či tam jen delší dobu byl. „Jsem z NDR, tak vím – všechny obchody byly prázdné.“

O tom pěkném týdně by se dalo jistě napsat víc, ale tak snad ještě aspoň to, že navzdory původnímu váhání, zda se má konference vůbec konat, jsme my Olomoučanky (Jana, Věra a já), a samozřejmě nejen my, přesvědčeny, že konference byla výborná a že by byla velká škoda, kdyby se nebyla konala.

Iva Marková

Závěrečný koncert SCHEA,

tedy Semináře církevní hudby evangelické akademie se konal 8. 5. odpoledne v našem sboru.

Programem posluchače provázel církevní kantor Ladislav Moravetz a z jeho projevu vnímáme pasáž o významu tohoto studia.

„SCHEA je ‚kantorskou školou‘ Česko-bratrské církve evangelické. Ve spolupráci s celocírkevním kantorem jej organizuje synodní rada. Seminář je určený především hudebním amatérům, kteří se chtějí připravit do služby v ČCE. Absolventi se mohou uplatnit ve sborech ČCE jako církevní hudebníci (kantoři/kantorky). Seminář vznikl v r. 2010. Jeho cílem je pozvednout úroveň církevní hudby ve sborech, usilovat o lepší chvalozpěv Hospodinu a napomáhat misijním snahám církve. Tím je sborům nabídnuta možnost mít schopný a kompetentní personál, který prošel tříletým výcvikem, zaměřeným na varhanní a sbormistrovskou

praxi. Vzdělávací program klade důraz na základní výbavu církevního hudebníka. Tříleté studium obsahuje tyto obory: hra na varhany (varhanní literatura, liturgická varhanní hra), sbormistrovství (řízení sboru, sborová praxe, sólový zpěv a hlasová výchova, liturgický zpěv), teoretické předměty (hymnologie, dějiny církevní hudby, hudební teorie, organologie, základy varhanní improvizace). Výuka hromadných předmětů probíhá v budově Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci. Výuka varhanní hry a sólového zpěvu je individuální a koná se na různých místech.“

Jsme vděční, že kurzem mohla projít i sestra Eva Čejková, jejíž služby ve sboru si vážíme nejen my v Olomouci, ale též v druhém domovském sboru v Litomyšli.

Jana Vrajová

Rozhovor s Noemi Batlovou, seniorátní kurátorkou

Jak jsi přijala novou funkci v našem seniorátu a co na to rodina?

Po náhlém odchodu br. Jiřího Tomáška jsem byla v září 2015 povolána do seniorátního výboru (SV) jako náhradník. Před volebním konventem jsem byla navržena několika sbory na místo seniorátní kurátorky. Velmi jsem to zvažovala, až těsně před volbou jsem se po mnoha rozhovorech s konventuály rozhodla tuto službu přijmout. Neberu to jako funkci, ale těžký i pěkný úkol. Rodina tím moc potěšena nebyla, ale podporuje mne.

Co vidíš jako nejpotřebnější v Moravskoslezském seniorátu (MSS)?

Ráda bych, aby SV více navštěvoval sbory a fary, nejen při vizitacích. Náš seniorát je největší rozlohou, ale to by nám nemělo bránit v tom, abychom se do sborů vypravili a více se zajímali, jak sbory žijí a co potřebují v nové době pro církev. Na podzim připravujeme setkání kurátorů MSS, aby se navzájem poznali a například sousední sbory si více pomáhaly a věděly o svých těžkotech.

Vím, že toho děláš pro olomoucký sbor hodně, jak to zvládneš? Budeš mít ještě čas na vlastní sbor a diakonii?

Na to se mě lidé často ptají, až mě to mrzí. Jsem pastorační pracovnící, a tak službu v mém sboru kladu na první místo a ani v Diakonii Rýmařov by nemělo být poznat, že mám teď úkoly nové. Budu se více držet mé původně stanovené pracovní náplně, protože teď musím dělat i mnoho věcí dalších. Služba v seniorátu mě těší, mnoho sborů

i lidí osobně znám, a tak bych s ostatními členy SV chtěla přispět k otevřenému a pěknému společenství MSS a zvláště podírat sbory malé a zanikající.

Odhadneš, jakou úlohu bude mít v budoucnu olomoucký sbor v seniorátu?

Olomoucký sbor je velký nejen počtem členů. Ale tím, že jsme ve velkoměste, budou k nám za čas patřit i sbory menší, například Šternberk. Olomouc pak bude centrem pro seniorátní setkávání, která menší sbory nemohou přijmout. Na severu seniorátu to bude Ostrava. Velkou úlohou je vychovávat v našich rodinách zájemce o farářskou i laickou kazatelskou službu. Olomouc je důležitým misijním místem, měli by-

chom hledat možnosti, co nabídnout městu. Už nyní jsme synodem vyzýváni k vytváření projektů diakonických, vzdělávacích a misijních. Máme řadu lidí k tomu vzdělaných, kteří se dosud nezapojili plně do sborové práce.

V čem bys přivítala pomoc sboru?

Ráda bych, aby se našli lidé na vaření kávy v neděli, aby se mladší sestry zapojily do sborové diakonie, aby se občas někdo připojil k cestě do Dolní Moravice, aby byla větší pomoc při organizaci Noci kostelů a jiných akcích sboru, např. koncertech, aj. Velmi se těším na našeho nového bratra faráře Jana Lukáše. Spolupracujeme už několik let v poradním odboru pro vzdělávání laiků MSS, jsme teď spolu v SV, a tak máme společný zájem. A věřím, že se brzy i další lidé aktivně zapojí do sborového dění.

ptala se I. Jenišťová

Vizuální styl Noci kostelů 2016

Představujeme vizuální styl Noci kostelů 2016, společný pro země zapojené do tohoto projektu, ve kterých se Noc kostelů bude konat v pátek 10. června 2016.

Autorkou vizuálního stylu je rakouská grafička Vera Rieder. Mottem vizuálního stylu je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“. V letošním roce je to verš 21, 25 z knihy Zjevení: „*Jeho brány zůstanou ve dne otevřené, NOC tam už nebude.*“

Program Noci kostelů nyní v České republice připravuje již více než 900 kostelů a modliteben.

Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před dvanácti lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „**Lange Nacht der Kirchen**“. V roce 2009 překročila Noc kostelů hranice a otevřely se také kostely a modlitebny na několika místech v České republice. V roce 2010 se Noc kostelů konala již v celé České republice, v roce 2011 poprvé na Slovensku a o rok později také v Estonsku.

V loňském roce se do Noci kostelů v České republice zapojilo více než 1400 kostelů, ve kterých připravili pořadatelé pro návštěvníky téměř 8000 programů. O mi-

mořádném zájmu veřejnosti o program Noci kostelů svědčí i více než 450 000 návštěvnických vstupů zaznamenaných během večera a noci.

Také letos budou moci návštěvníci ve stovkách otevřených kostelů poznávat a obdivovat duchovní a umělecké skvosty křesťanství, které nejsou pouze výrazem minulosti, ale i živé přítomnosti. O tom svědčí i bohatý kulturně duchovní program, v němž opět nebudou chybět koncerty, komentované prohlídky, workshopy nebo divadelní představení, možnost nahlédnout do kostelních sakristií či klášterních zahrad, zkusit si zahrát na varhany, vystoupat na věže či sestoupit do starobylých krypt, prožít liturgii, nebo jen v tichém zastavení vnímat to, co bylo inspirací pro stavitele křesťanských chrámů.

www.nockostelu.cz

Slovo k mottu Noci kostelů 2016

Jeho brány zůstanou ve dne otevřené, NOC tam už nebude. Srov. Zj 21, 25

Milí návštěvníci i organizátoři Noci kostelů, dveře či vrata zavíráme, zamykáme, protože se bojíme, protože si nejsme jisti, protože někdo zlý by mohl přijít a okrást nás, nebo by nám nějak jinak mohl ublížit. Zavíráme kvůli vlastní bezpečnosti. Stále jsou však místa, kde se nezamykají dveře, kde si asi lidé více důvěřují. Možná protože tam jsou si lidé blízko, mají srdce otevřená, možná nejsou tolik naplněni zlem.

Symbolem Noci kostelů jsou otevřené dveře kostelů, aby každý mohl zavítat do kostela a aby každý mohl zahlédnout světlo. Duchovní světlo, které není fyzické, ale chce ukazovat na vztahy lidí, kteří do kostela či modlitebny chodí, chce ukazovat na dobro, které se z tohoto místa šíří, chce ukazovat na krásu a harmonii, které může návštěvník zahlédnout. Zdrojem této inspirace a tohoto světla je Bůh, který šel až do krajnosti v otevřenosti vůči lidem, stal se člověkem, aby nás na cestě našeho života doprovodil.

Přeji vám, abyste nejen o Noci kostelů nalézali inspiraci – světlo pro váš život, ale abyste také dokázali inspirovat lidi okolo sebe.

Vše dobré vyprošuje

P. Roman Kubín,
biskupský delegát pro pastorační práci v brněnské diecézi

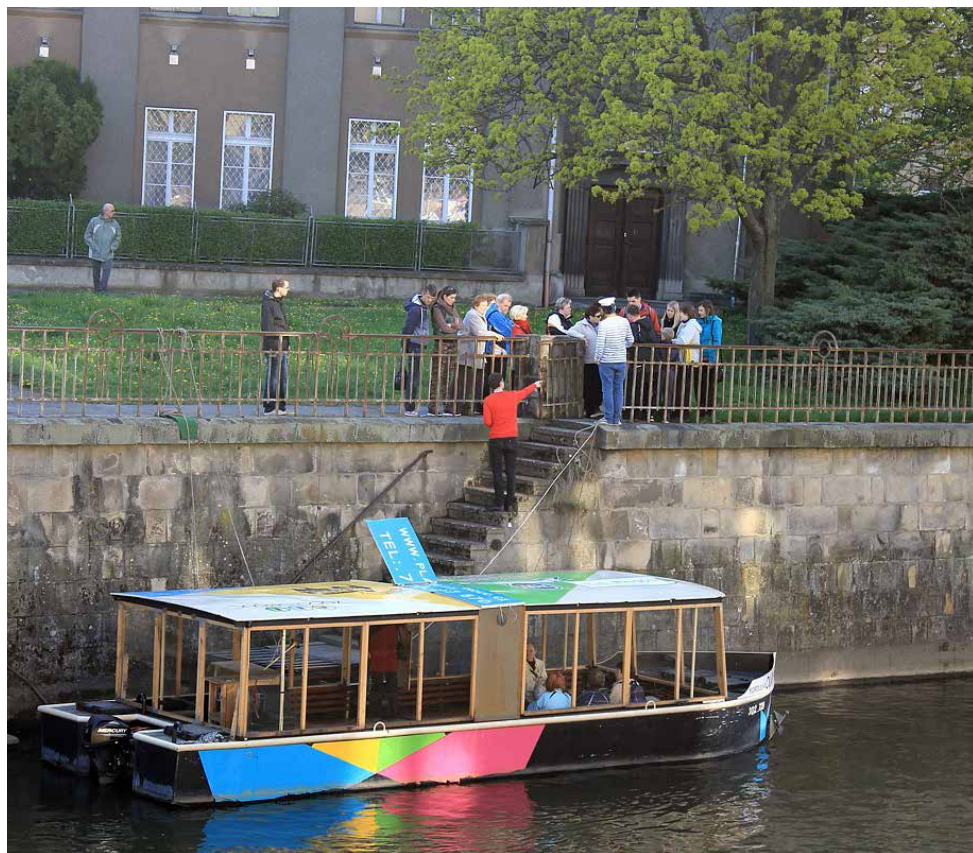
Lodí do kostela?

Asi ne. I když v pondělí 18. dubna v rámci akce Brány památek dokořán návštěvníci do našeho kostela olomouckou OLOLODÍ skutečně připluli. Téměř 85 let je v nábreží pod naším kostelem vybudováno vstupní schodiště do řeky Moravy a ani pamětníci nepamatují, že by bylo někdy nějak využito. Až teprve v době, kdy jeho existence pomalu končí, ho olomoucká veřejnost využila k prohlídce našeho kostela. Bohužel poprvé a naposledy, neboť již koncem letošního

roku mají být zahájeny práce na protipovodňových opatřeních a celé stávající nábreží bude odstraněno včetně tohoto schodiště.

Nemusíme však být smutní. Podle projektu by tyto úpravy měly přispět k dalšímu zviditelnění kostela vybudováním náplavky – procházkového korza pod kostelem, které umožní přímý kontakt s řekou. A sestup do tohoto korza se plánuje právě u našeho kostela.

Jan Bartušek

**Žádné POSELSTVÍ VĚKŮM BUDOUCÍM
jsme v cibuli snesené z věže nenašli**

V pondělí 18. dubna pokračovaly práce na přípravě instalace kříže na věž našeho kostela. Pomocí montážní plošiny byl sejmut původní uzávěr věže (cibule s nosnou tyčí) a špička věže byla provizorně zakryta plechovým kuzelem.

Jedno svědectví však snesená cibule podala. Prostřílená cibule skutečně potvrdila to, co kdysi tvrdili pamětníci, kteří dnes již nežijí. Skutečně se po válce slunce s planoucími paprsky a uvnitř s kalichem stalo terčem pro nácvič střelby z dlouhé chvíle pro naše osvoboditele. Otvory od prošlých projektilů jsou toho svědkem.

Jan Bartušek

Pod věží stálo netrpělivě několik zájemců sledujících demontáž cibule s očekáváním na její otevření. Jistým překvapením pro všechny nakonec bylo, že cibule byla prázdná – stavitelé věže tedy žádné „poselství věkům budoucím“ nezanechali. Není to obvyklé, ale museli jsme se s tím smířit.

Proč se recyklují nefunkční úsporné zářivky?

Většina z nás už dnes ví, že vysloužilé lineární či úsporné zářivky je potřeba odevzdat k recyklaci. Ne všichni ale víme, proč a jaký je jejich další osud.

Recyklace nefunkčních zářivek je důležitá ze dvou důvodů. Tím prvním je ochrana životního prostředí před nebezpečnou rtuť, která je v těchto výrobcích v malém množství obsažena. V jedné úsporné zářivce jde o 3–5 mg rtuť. Při mnohonásobně vyšších koncentracích může tato jedovatá látka poškodit nejen životní prostředí, ale i naše zdraví.

Druhým důvodem je opětovné materiálové využití, jež u zářivek v současnosti dosahuje 95–100 %. Využitím recyklovaných materiálů při další výrobě se šetří přírodní zdroje surovin.

Zpětným odběrem a ekologickou recyklací osvětlovacích zařízení se od roku 2005 zabývá neziskový kolektivní systém EKOLAMP, který tyto služby zajišťuje i pro naši obec Olomouc. **Obyvatelé Olomouce mohou nefunkční zářivky zdarma odevzdat v evangelickém kostele, Blahoslavova 1 – spodní sál.**

Ze sběrných míst EKOLAMP sváží zářivky do specializovaných recyklačních firem, kde jsou z nich pro opětovné použití získávány především kovy, plasty, sklo a rtuť. Hliník, mosaz a další kovy se mohou znovu použít v kovovýrobě, například pro součástky jízdních kol. Z recyklovaných plastů jsou vyráběny zatravnovací dlaždice či plotové dílce. Vyčištěná rtuť je znovu využívána v průmyslové výrobě. Sklo ze zářivek se používá jako technický materiál nebo i pro výrobu nových zářivek.

Prostřednictvím EKOLAMPu se v roce 2015 recyklovalo téměř 5 milionů zářivek a výbojek. To představuje 25 kg rtuť, která se díky zpětnému odběru nedostala do přírody. Bohužel stále mnoho českých domácností nerecykluje a úsporné zářivky hází do komunálního odpadu. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz

Bohdan Gallat

Výročí - kultura - historie

7. 6. 1948 – Edvard Beneš dal přednost rezignaci na funkci prezidenta Československa před podpisem komunistické ústavy.

Dopis papeži Františkovi

Loni přijal papež František delegaci z České republiky, v níž byli i zástupci Česko-bratrské církve evangelické. Setkání se konalo při příležitosti Bohoslužby smíření s Bohem a mezi křesťany s prosbou o odpuštění k 600. výročí upálení mistra Jana Husa. Synod schválil návrh synodní rady odpovědět na Františkův iniciativní krok ke smíření a přijal text dopisu. Synod také vyzývá členy i sbory ČCE, aby do svých přímluvných modliteb zařazovali modlitbu za papeže Františka.

Text dopisu synodu ČCE papeži Františkovi

Vážený bratře, děkujeme za slova a činy, jimiž zvěstujete Krista prostě a přitažlivě pro každého člověka na zemi.

Děkujeme za Vaši výzvu, aby křesťané v České republice, katolíci i protestanté, užili 600. výročí upálení M. J. Husa k odpuštění, smíření, a k řešení sporných otázek minulosti.

V závěru své řeči, ve Vatikánu, 15. června 2015, jste ujistil zástupce naší církve

i české ekumeny o tom, že se za nás modlí. Prosil jste, abychom se i my modlili za Vás a za Vaši službu.

Milý bratře, modlíme se za Vás. Modlíme se za Vaši službu. Ať Vás Bůh, Otec Ježíše Krista drží, sílí, a dává dobré zdraví. K modlitbě za Vás a Vaši službu vyzýváme také všechny sbory naší církve.

Jsmo vděční Bohu Otcí, Synu i Duchu svatému, že z nás křtem činí své děti, navzájem pak sestry a bratry. Z této víry žijeme a toužíme žít.

*Jménem synodu ČCE Vaši
Vladimír Zikmund, synodní kurátor;
Daniel Ženatý, synodní senior;
Jiří Gruber, předseda synodu*

Praha dne 20. května 2016

PODĚKIJ

Pavel Janošík, duben 2016

*Na jaře když všechno vzkvétá
praví pranostika stará
vypusť srdce ať si létá
poděkuj za květy jara*

*Léto až se přetaví
v přenádherné sladké plody
rozdej lásku c'est la vie
poděkuj za její svody*

*V podzimním pak pestrém hávu
nechej dozrát ovoci
poděkuj a svoluj slávu
v zajetí svých emocí*

*Podzim až vše vykreslí
v nádherných girlandách
poděkuj včas za štěstí
které ti nabídl v barvách*

*Zimním chladem potom klidný
zamkni srdce, zahod' klíč
poděkuj a buď vždy vlídný
každou nechuť pošli pryč*

*Všechna tato děkování
mají jedno společné
proměnit svým milováním
vše dočasné ve věčné*

Koncert: Daniel Jun a Sakura Itoh

*Koncert z díla skladatelů Mozarta, Schuberta a Prokofjeva jsme prožili v našem kostele
13. května v podání japonské houslistky Sakury Itoh a klavíristy Daniela Juna.
Večer s nádhernou hudbou – snad nebyl poslední!*

Akce KEA Olomouc v červnu 2016

1. června 2016, 16.00 hod.,
katedrála sv. Václava, Olomouc

HUDEBNÍ CESTY

Účinkují:
pedagogové Konzervatoře EA

1. června 2016, 18.00 hod., kostel
ČCE, Blahoslavova 916/1, Olomouc

ABONMÁ - B4 „DOBŘÍ VEČER S HUDBOU“

Účinkují:
studenti a pedagogové Konzervatoře EA

6. června 2016, 18.00 hod., Divadlo
Konvikt, Univerzitní 3, Olomouc

STUDÁNKY

režie Anna Ducháčková,
řídí Pavel Koňárek

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Sborový časopis Posel slouží od počátku jako sborová kronika. Jednotlivé ročníky se dávají svázat. Ročník 2008 však není kompletní – chybí čísla 4, 5, 6, 9 a 12. Žádáme členy sboru, kteří by mohli tato chybějící čísla Posla poskytnout, aby se obrátili na sestru Noemi Batlovou. Děkujeme!

RR

7. června 2016, 18.00 hod., koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

INTERNÍ KONCERT

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

8. června 2016, 18.00 hod., katedrála
sv. Václava, Olomouc

VARHANNÍ KONCERT

Účinkují:
studenti varhanních oddělení Konzervatoře
EA a Konzervatoře Pardubice

10. června 2016, 18.30 hod., kostel
ČCE, Blahoslavova 916/1,
Kostel CČSH, U Husova sboru 538
Olomouc

NOČ KOSTELŮ

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

14. června 2016, 19.00 hod., koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

PĚVECKÝ KONCERT

Účinkují:
studenti ze třídy Nadi Bláhové (Brno)

Seniorátní setkání všech generací 2016

na téma

OTEVŘENÁ CÍRKEV

Sobota
18. 6. 2016

Zábřeh
na Moravě

Přednáška:

Mgr. Radim Žárský (předseda POEM) - "Nestydím se svědčit o Kristu"

Další program:

Diskuze s řečníkem

Společný oběd

Semináře - Uprchlíci (dobrovolníci z Českého Těšína)

- Služba chudým v Mexiku (J. Škubalová)

- Co jsou kurzy objevování křesťanství (R. Žárský)

Bohoslužba s přímluvnými modlitbami ve stylu Taizé

Celodenní program pro děti

Přihlašování do 13. června 2016 na vlastislav.stejskal@evangnet.cz nebo telefonem 608 363 731.

Podrobný program viz příloha.

Noc kostelů 10. června 2016 (Program FS ČCE Olomouc)

- 18.00 Večerní když zvony znějí
18.10 Začínáme – otvíráme brány, otvíráme kostely – kurátor Jan Matějka
18.20 Někdo mě vede za ruku (písně z Evangelického zpěvníku)
18.30 Husitské chorály – trombony a žestě KEA
19.00 Noc v chrámě? – farář Aleš Wrana
19.30 Půjdeš-li pouští... – program písní a slova pro povzbuzení
20.00 Konzervatoř zpívá – pěvecké oddělení KEA se představuje
20.30 O ztracené minci, Pokora – pantomima Václav Dostál
21.00 Varhan příboj zaduní – KEA
21.30 Zpívejte s námi píseň chval – skupina Bohdana Gallata
22.00 přestávka
22.15 Noc jest přede dveřmi – varhany Eva Čejková
22.30 Zpívejte s námi píseň chval – skupina Bohdana Gallata
23.00 Někdo mě vede za ruku (písně z Evangelického zpěvníku)
23.30 Noční modlitba

18.00 – 21.00 Program pro děti: **Jonáš a velká ryba**

Letošní **rodinná rekreace v Ptnském Dvorku** se koná v termínu od 7. do 14. srpna.
Přihlášky na email pavel.krieg@email.cz.

Kontakty na zástupce sboru:

Administrátor Jan Jun:	723 724 694	jan.jun@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jana Vrajová, Dagmar Pojslová,
Noemi Batlová, Petr Marek, Laco Švec a Amos
Děkaník.

Email: pirn1k1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 5. 2016

Vyšlo: 29. 5. 2016

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2016

<http://www.olomouc.evangnet.cz>